

Sprawa C-298/05

Columbus Container Services BVBA & Co.

przeciwko

Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Finanzgericht Münster)

Artykuły 43 WE i 56 WE — Podatek dochodowy i podatek majątkowy —
Warunki opodatkowania dochodów przedsiębiorstwa mającego siedzibę
w innym państwie członkowskim — Konwencja o unikaniu podwójnego
opodatkowania — Metody zwolnienia z podatku lub zaliczenia podatku

Opinia rzecznika generalnego P. Mengozziego przedstawiona w dniu 29 marca
2007 r. I - 10454
Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. I - 10497

Streszczenie wyroku

1. *Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Postanowienia traktatu —
Zakres stosowania*
(art. 43 WE)

2. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice*
(art. 234 WE)
3. *Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe — Podatki dochodowe*
(art. 43 WE, 56 WE)

1. Nabycie przez jedną lub kilka osób fizycznych będących rezydentami jednego państwa członkowskiego wszystkich udziałów w spółce mającej siedzibę statutową w innym państwie członkowskim, przyznające tej osobie określony wpływ na decyzje tej spółki i umożliwiające jej określanie działalności tej spółki, należy do zakresu przepisów traktatu dotyczących swobody przedsiębiorczości. Przepisy te mają więc zastosowanie do sytuacji, w której wszystkie udziały w spółce posiadają pośrednio lub bezpośrednio członkowie jednej rodziny, którzy dążą do realizacji tych samych celów, podejmują decyzje dotyczące spółki i określają jej działalność na podstawie porozumienia za pośrednictwem jednego reprezentanta na zgromadzeniu wspólników.

członkowskie przepisów dwustronnych konwencji służących zniesieniu lub złagodzeniu skutków podwójnego opodatkowania. W rzeczywistości bowiem Trybunał nie może badać relacji pomiędzy przepisem krajowym a przepisami konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania, ponieważ kwestia ta nie należy do zakresu wykładni prawa wspólnotowego.

(por. pkt 46, 47)

(por. pkt 30–32)

2. Trybunałowi nie przysługuje w ramach art. 234 WE kompetencja do orzekania w przedmiocie ewentualnego naruszenia przez umawiające się państwo
3. Artykuły 43 WE i 56 WE powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, zgodnie z którymi dochody rezydenta krajowego pochodzące z kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwie mającym siedzibę w innym państwie członkowskim nie są, pomimo istnienia konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z państwem członkowskim siedziby tego przed-

siębiorstwa, zwolnione z krajowego podatku dochodowego, lecz podlegają podatkowi krajowemu, na poczet którego zaliczany jest podatek zapłacony w innym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie korzystają bowiem na obecnym etapie harmonizacji wspólnotowego prawa podatkowego z określonej autonomii. Z owej kompetencji podatkowej wynika, że swoboda spółek w wyborze usytuowania swej siedziby pomiędzy różnymi państwami członkowskimi w żadnej mierze nie oznacza, że państwa te mają obowiązek dostosowania swych systemów podatkowych do różnych systemów podatkowych innych państw członkowskich w celu zagwarantowania, że dana

spółka, która wybrała umiejscowienie swej siedziby w jednym z państw członkowskich, będzie opodatkowana na poziomie krajowym w ten sam sposób co spółka, która umiejscowiła swą siedzibę w innym państwie członkowskim. Ta autonomia w sprawach podatkowych oznacza również, że państwom członkowskim przysługuje swoboda w określaniu warunków i poziomu opodatkowania różnych form przedsiębiorstw spółek krajowych działających za granicą, z zastrzeżeniem traktowania ich w sposób niedyskryminacyjny w stosunku do porównywalnych przedsiębiorstw krajowych.

(por. pkt 43, 45, 51, 53, 57; sentencja)